

Santuari de la Mare de Déu de la Gleva

Les Masies de Voltregà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Plaça del Santuari, La Gleva. 08508 Les Masies de Voltregà.
Emplaçament Accés al km 69-70 de la C-17

Coordenades:

Latitud: 42.00352
Longitud: 2.24117
UTM Est (X): 437159
UTM Nord (Y): 4650446

Classificació

Número de fitxa 08117-55
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Barroc Modernisme
Segle XVIII
Any 1760-66
Autoria de l'element: Josep Moretó i Sellés, Carles i Francesc Morató i Brugaroles
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Annex II de la Revisió de les NNSS (15-11-2000)
Número inventari sí, IPA
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. Plaça Sta. Maria, 1. 08500 Vic
Fitxes associades:

[Nucli de la Gleva](#)

Descripció

L'església segueix el model d'espai de planta oval, amb cúpula i capelles radials. Els murs són de pedra arrebossada i pintada. Destaca el portal format per un arc escarser amb dues columnes corínties sobre un alt sòcol que sostenen un arquitrau molt treballat. Al centre trobem un timpà de perfil curvilini amb la representació en alt relleu de la llegenda de la trobada de la Mare de Déu, presidida per una escultura exempta d'aquesta, situada en una fornícula al centre del timpà. Tota aquesta estructura està decorada amb alts relleus esculpits en pedra que representen motius vegetals. L'autor és en Carles Moretó. El campanar és de base quadrada i de dos cossos poligonals que s'alcen sobre un cos intermedi. Tres motllures, marcant el forjat, defineixen els diferents pisos. Les obertures són petites finestres quadrades, que destaquen les quatre finestres d'arc de mig punt del cos superior, on hi ha les campanes. El campanar acaba amb una cornisa motllurada i està cobert a cinc aigües.

Història

El santuari és esmentat ja l'any 1286 quan Arnau de Cabrera, senyor del castell de Voltregà, deixà a Santa Maria de la Gleva cinc sous en el seu testament. Entre el 1320 i el 1327 s'edificà una nova capella que perdurà fins al segle XVIII. El santuari esdevingué famós a la comarca a partir del segle XIV, quan la ciutat de Vic i les parròquies de la rodalia hi acudien en processó. Durant els segles XV i XVII es van fer moltes reformes a l'església, tant al presbiteri com a les naus, afegint-hi noves capelles. Però el 1749 un llamp causà tants desperfectes a l'edifici (només va quedar el cor i la nau) que es va decidir fer una nova construcció, que s'inicià el 1760 i finalitzà el 1766. El nou santuari, d'estil barroc, s'encarregà al mestre d'obres Josep Moretó. Acabada l'obra principal i consagrat el santuari el 2 de setembre de 1766, es procedí a la decoració interior i a la construcció dels altars, tots ells obres barroques i neoclàssiques desaparegudes durant el 1936. El santuari contenia un magnífic retaule de Pau Sunyer (1660-68), destruït també l'any 1936 i refet el 1943. La imatge romànica dels segle XIII també fou destruïda llavors i refeta el 1940. El santuari va pertànyer a la parròquia de Sant Hipòlit fins l'any 1868, moment en que va adquirir la seva autonomia. El santuari és una obra emblemàtica de la família Moretó degut a les seves característiques formals i a la participació de gairebé una generació de la família en el projecte. El relleu historiat del portal representa la troballa de la Mare de Déu segons una llegenda que explica que una pastoreta va trobar la Mare de Déu al Puig on avui dia hi ha el santuari, dintre d'una cova formada per dues columnes que sostenien una gleva.

Bibliografia

PLADEVALL, Antoni (1988). "Santa Maria de la Gleva. Patrona de la Plana de Vic. Història, art i tradició d'un vell santuari marià". Barcelona, Ed. Montblanc-Martin.
ERRA, A.; FARRÉS, A. (1992) "Santuari de la Mare de Déu de la Gleva", Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya: Les Masies de Voltregà. [Consulta: 1 març 2006].

